

COILLIE, Alfons van (Roeselare 10 december 1884 – Brugge 16 augustus 1949).

Was de zoon van een bakker en volgde humaniora aan het Klein Seminarie van Roeselare. Als student werd Van Coillie in 1906 lid van de Roeselaarse lettergilde **De Vriendschap**, waarvan hij in 1914 voorzitter werd. Na zijn studies te Leuven (1907) vestigde hij zich als architect in zijn geboortestad (1910). Na de Eerste Wereldoorlog engageerde hij zich in de katholieke middenstandsbeving van West-Vlaanderen. Dat werd het steunpunt voor zijn politieke mandaten als schepen in Roeselare (1921-1946) en als provinciaal senator (1925-1936 en 1940-1946). Van Coillie profileerde zich in de jaren 1930 op nationaal vlak als de leider van de christen-democratische en Vlaamsgezinde vleugel van de middenstandsbeving tegenover de conservatieve en Fransgezinde vleugel geleid door de Gentenaar Fernand van Ackere. In 1935 ondertekende hij namens de Vlaamse afdeling van het Christen Middenstandsverbond de *Open Brief* van het **Vlaams Economisch Verbond** aan de koning waarin gevraagd werd met de Vlaamse eisen rekening te houden. Hij was van 1936 tot 1940 lid van het directorium van de **Katholieke Vlaamsche Volkspartij**. In 1946 werd hij uit zijn functie van schepen ontzet wegens zijn optreden tijdens de bezetting, maar postuum in eer hersteld.

LITERATUUR: *In memoriam mijnheer Alfons van Coillie*, 1950; – E. Gerard, *De Katholieke Partij in crisis. Partijpolitiek leven in België (1918-1940)*, 1985; – C. Vermaut, *Tot uw dienst. Honderd jaar christelijke middenstandsbeving in West-Vlaanderen*, 1991; – F. Boudrez, *De Rodenbachstede: bakermat der Vlaamsche Beving? De Vlaamsche Beving te Roeselare tijdens het interbellum*, 1997.

EMMANUEL GERARD